

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234291
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6113234291.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti odporkyňi: P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, XXX XX A. A., štátny občan SR, o zaplatenie 110,70 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12C/101/2014-59 zo dňa 25. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozhodnutie v napadnutej časti potvrdzuje.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd o návrhu navrhovateľa rozhodol tak, že uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 110,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 37,20 € od 12. 01. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 52,81 € od 12. 12. 2010 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 20,69 € od 10. 02. 2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 16,50 € za zaplatený súdny poplatok zástupcovi navrhovateľa do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O náhrade trov právneho zastúpenia advokáta rozhodol tak, že navrhovateľovi náhradu trov zastúpenia advokátom nepriznáva.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že „odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 110,70 € s prísl. v súlade s § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. a § 217 ods. 2 zák. č. 40/1964 OZ z dôvodu, že si odporkyňa neplnila povinnosti vyplývajúce jej z uzatvorenej zmluvy.

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd v súlade s § 142 ods. 1 OSP, nakoľko navrhovateľ mal v konaní plný úspech, vníkol mu podľa § 142 ods. 1 OSP nárok na náhradu trov konania, ktorú si uplatnil vo výške 16,50 eura za zaplatený súdny poplatok a vo výške 58,58 eura za trovy zastúpenia advokátom. Trovy konania potrebné na účelné uplatňovanie práva sa však nemôžu posudzovať ako celok, aj keď účastník má právo na náhradu trov konania, pretože každý úkon alebo každé plnenie treba posudzovať samostatne.

Súd navrhovateľovi nepriznal trovy zastúpenia advokátom, nakoľko tieto neboli účelne vynaložené na uplatňovanie práva. Navrhovateľ nenadobudol pohľadávku pri výkone vlastnej podnikateľskej činnosti ako dôsledok porušenia práva iných subjektov voči nemu, ale za odplatu zmluvou o postúpení pohľadávok od pôvodného veriteľa (právny predchodca navrhovateľa) dlžníka (odporkyne). Predmetom činnosti navrhovateľa je aj faktoring a forfaiting, teda odkupovanie pohľadávok od pôvodných veriteľov za cenu nižšiu ako je nominálna hodnota pohľadávky s cieľom ich následného vymáhania. Navrhovateľ vykonáva správu a následné vymáhanie pohľadávok od rôznych veriteľov ako svoju podnikateľskú činnosť. Postúpené pohľadávky navrhovateľ nadobudol za účelom predmetu svojej podnikateľskej činnosti, možno teda odôvodnene očakávať znalosť navrhovateľa o právnych predpisoch upravujúcich

uplatnenie práva na súde. Za daného stavu potom nemožno za trovy potrebné na účelné uplatňovanie práva považovať tie trovy, ktoré mu vznikli na zastupovanie v konaní advokátom, ak sa jednalo iba o podanie návrhu na súd a prevzatie a prípravu právneho zastúpenia. Podanie návrhu prostredníctvom zástupcu - advokáta nie je úkonom potrebným na účelné vymáhanie nároku, nakoľko ide len o dosadzovanie konkrétnych údajov v závislosti od konkrétneho dlžníka do vopred pripraveného návrhu (pretlaču). Jednotlivé uplatňované úkony (prevzatie a príprava a spísanie návrhu) právnej služby vykazujú v danom prípade minimálne množstvo odbornej právnickej práce vynaloženej zástupcom navrhovateľa - advokátom. Súdu je z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ vykonáva uplatňovanie pohľadávok na súde ako podnikateľskú činnosť, podáva väčšie množstvo návrhov, ktoré sú absolútne totožné a menia sa len údaje o odporcovi, výške pohľadávky, či úroku z omeškania. Je nepochybné, že prepísanie týchto údajov z príloh k zmluve o postúpení pohľadávok, príp. z priložených faktúr do návrhu je jednoduchou administratívnou činnosťou a nie odborne právne náročným a zložitým procesom, na ktorý by vzhľadom na predmet činnosti svojej činnosti potreboval účelne zástupcu z radov advokátov. Dopísanie niekoľkých údajov prostredníctvom advokáta do (elektronickej predtlaču) písomnosti nie je možné hodnotiť v danom prípade ako účelné vynaložené trovy konania. V rámci argumentácie týkajúcej sa náhrady trov konania zastúpenia advokátom v danom prípade súd poukazuje aj na nález ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I.ÚS 988/2012 zo dňa 25. 07. 2012, podľa ktorého typový spôsob uplatnenia pohľadávky je dôkazom toho, že účelom právneho zastúpenia nie je poskytovanie právnej pomoci ale parazitovanie na drobných pohľadávkach voči občanom, ktoré sú umelo navyšované do nezmyslenej výšky za účelom zabezpečenia ľahkého zárobku. Takéto správanie je zneužitím práva na zastúpenie advokátom resp. dokonca procesnou šikanou, a preto takéto trovy konania nemožné priznať, hoci bol účastník vo veci samej úspešný. Súd tiež poukazuje na nie riadne vyčíslenie trov zastúpenia advokátom, keď v návrhu bola uvedená iba výsledná suma, čím sa táto stáva súdom nepreskúmateľnou. Trovy zastúpenia advokátom v prípade ak sa jedná o postupovanú pohľadávku odplatným prevodom navrhovateľovi, ktorý vykonáva ich uplatňovanie na súde za účelom dosiahnutia zisku, súd nepovažuje za účelne vynaložené, a preto ich podľa § 142 ods. 1 OSP navrhovateľovi nepriznal.

Z uvedených dôvodov súd zaviazal odporkyňu len na náhradu trov konania vo výške 16,50 eura za navrhovateľom uhradený súdny poplatok a náhradu trov za zastúpenie advokátom z dôvodu, že neboli potrebné na účelné uplatňovanie práva, nepriznal“.

V súlade s § 204 OSP proti výroku rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd navrhovateľovi nepriznal náhradu trov konania vo výške trov právneho zastúpenia v sume 58,58 €, podal navrhovateľ odvolanie v súlade s § 205 ods. 2 písm. f) OSP. Uviedol, že právny názor súdu prvého stupňa je nesprávny, súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ust. § 142 ods. 1 OSP. Jeho správnym použitím by priznal navrhovateľovi uplatnené trovy právneho zastúpenia a preto navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, v ktorej nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia advokátom, potvrdil v súlade s § 219 ods. 1, 2 OSP.

Podľa § 219 ods. 1 OSP rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v časti nepriznania náhrady trov zastúpenia advokátom navrhovateľovi i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam, tieto správne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami a právnymi závermi prvostupňového súdu. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože na danú vec aplikoval správny právny predpis, tento správne vyložil a aplikoval na daný skutkový stav.

Predmetom odvolania je výrok rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd navrhovateľovi náhradu trov zastúpenia advokátom nepriznal. Prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia podrobne a správne uviedol skutočnosti a svoje úvahy, na základe ktorých dospel k danému rozhodnutiu.

Pokiaľ odvolateľ v odvolaní tvrdí, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ust. § 142 ods. 1 OSP, odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd toto ustanovenie správne aplikoval aj ho správne vyložil vzhľadom na daný skutkový stav. Pokiaľ odvolateľ uvádza, že uplatnenie jeho pohľadávky na súde bolo nevyhnutné, túto skutočnosť nepoprel v dôvodoch rozhodnutia ani prvostupňový súd a preto aj predmetnú pohľadávku navrhovateľovi priznal a vzhľadom na plný úspech navrhovateľa správne prvostupňový súd aplikoval ust. § 142 ods. 1 OSP úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, ktoré boli účelne vynaložené, t. j. vo výške súdneho poplatku 16,50 €. Navrhovateľovi prvostupňový súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia advokátom, nakoľko tieto vyhodnotil ako nie účelne vynaložené na uplatnenie práva, pričom svoju úvahu podrobne uviedol aj v odôvodnení rozhodnutia, s čím sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd považuje uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za náležite odôvodnené, pretože toto poukázalo na zákonné skutočnosti, ktoré viedli k jeho vydaniu.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozhodnutia súdu v napadnutej časti okresným súdom vyžadovali ďalší rozbor.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania medzi navrhovateľom a odporcom vychádzal odvolací súd z ust. § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, preto mu nevzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca, ktorý bol vzhľadom na výsledok rozhodnutia v odvolacom konaní úspešný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu ich súd nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.